

R E C T O R

ACADEMIAE VITENBERGENSIS

ERNESTVS FRIDERICVS

WERNSDORFIVS

SS. THEOL. DOCTOR ET PROF. PVBL. ORDINAR
FACVLTATIS THEOL. SENIOR ET ELECTORAL
ALVMNORVM EPHORVS

O R A T I O N E M

IN MEMORIAM BENEFICII VATERIANI

D. XVIII. NOVEMBR. CIOCCCLXXVIII

HORA VIII

IN AVDITORIO MAIORI RECITANDAM

SOLENNITER INDICIT

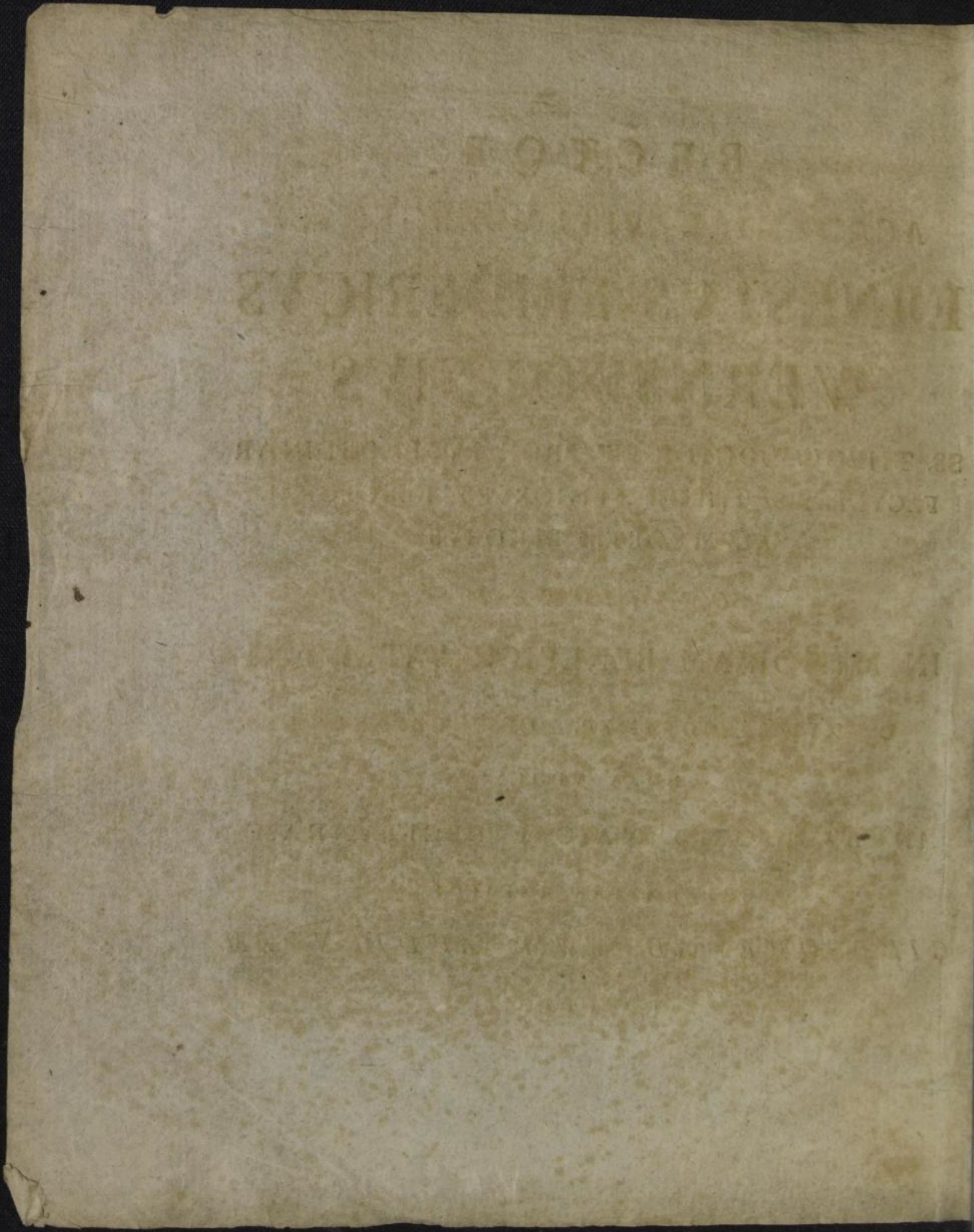
CIVESQVE AD EAM AVDIENDAM

INVITAT

Biogr. erud.

D. 1687, 52

Vitt Eoud sing - Vol Va

*Quid possit virtus, et quid sapientia possit,
Vtile proposuit nobis exemplar, Ulysses;*

HOMERVS:

FLACCO iudice.

Eodem, imo vero potiore, iure, hoc elogium incomparabili VATERORVM nostrorum pari, ABRAHAMO, scilicet, et coniugi viduae, CHRISTINAE MARIAE MARPERGERAE, tribuas. Enim vero, quid religio, pietas, virtus, sapientia, possint, vtile, imitabile, nobis proposuerunt exemplar: Sic denuo, *Quos imitemur, habemus.* Quem potissimum in finem prima isthaec, ab Ordine Medico nunc indicanda, pietatis solennia, celebranda sunt.

Nimirum memoriam eius diei, qui ABRAHAMO VATERO, Viro Celeberrimo, Doctore et Professore Medicinae Primario, de hac nostra Academia immortaliter promerito, ante hos septem et viginti annos emortualis, nobis ipsis autem maxime luctuosus, contigit, ex instituto Viduae, Matronae Sanctissimae, CHRISTINAE MARIAE MARPERGERAE, ante hos quatuor cum dimidio annos, placida beataque morte Maritum consequutae, pie grateque recolendam habemus. Viget adhuc incolumis, prosperiusque deinceps vigebit, memoria Collegae desideratissimi, donec bonis litteris, omninoque Arti nostrae Salutari, suus constabit honos; nostraque, adeo, post Hofmannos ac Weickhmannos, Oratores nostros disertissimos, repetita commendatione non indigebit. *Dignos, scilicet, laude viros Musa vetat mori; Coelo Musa beat; et numquam Stygias fertur ad undas Incluta Virtus.*

Hoc potius, loco hoc omnium maxime opportuno, agamus, quod nondum ante tentatum est; cum Mariti memoria, memoriam Comparis incomparabilis, numquam satis commendandam, coniungamus; et, quae in nos VATERIA nostra contulit

A 2

amplissi-

amplissima, post hominum memoriam, beneficia, grate enu-
remus, primoque nostro officio pii defungamur:

Nec Vos hoc vultis, sed nec prohibere potestis:

Musaque ad inuitos officiosa venit.

Equidem non negauerim, quae, et qualis fuerit, CHRISTI-
NA MARIA nostra; quam claris natalibus et generosa stirpe crea-
ta; quanta parentum cura ac sollicitudine ad pietatem, omnis
fundamentum virtutis, ad omnia sibi comparanda sexus sui de-
cora, informata; quam fratrum exemplis et meritorum gloria,
in tramite virtutum confirmata, ad sustentandam generis nobi-
litate inflammata; quanta fide, prudentia, comitate ac solici-
tudine suum cum ABRAHAMO nostro connubium, per vnde-
cim amplius annos, exornauerit; quanta pietate, religione, san-
ctitate, temperantia, frugalitate, modestia, humanitate, officio-
rum praestandorum promptitudine, erga pauperes munificentia ac
benignitate, omnem vitam instituerit, rexit ac decorauerit; quan-
ta animi magnitudine, fortitudine ac constantia, tot acerbos casus,
parentum, fratris natu maioris, tamquam alterius patris, dile-
ctissimi Mariti discessum, suam adeo orbitatem ac viduitatem,
tot iniquitates, infortunia, septennes belli superioris calamitates,
toties cum eo coniuncta praesentissima capitis pericula, vicinorum
incendiorum furores, et quae reliqua, non enumeranda, rerum
morborumque discrimina, Deo confisa, sustinuerit ac pertulerit;
horum permulta, honoris causa iam nominati Laudatores Mariti
facundissimi, in primis autem *Publica BERGERI nostri Eloquentia*,
ad Fratris, B. W. MARPERGERI, Viri Summi, memoriam, aeterni-
tati commendandam, nomine Academiae proposita, tetigerunt, et
ad posteritatem commemorarunt; reliqua vero, et quae nouissime
ad vitae exitum, inciderunt, et ab Illa praeclare gesta sunt, ita,
vt diximus euenisse nostrum bene multi, tanquam conscii testes
ac spectatores, *aliquod pondus si modo testis habet*, cognita ac per-
specta habent, suaque fide confirmare possunt. Quid? quod
haud

haud opus esse videtur, vt hac in re comprobanda alienam fidem sollicitemus; ipsae vltimae suae voluntatis, quas manu sua scripsit, tabulae, quem cursum vitae tenuerit ac confecerit, quem in modum finemque, in collocanda sua largitate, propositum sequuta sit; apertissime loquuntur, nosque adeo, ab omni, adulationis, nihil profecturae, suspicione ac crimine liberant.

Ante quam ad ipsas has tabulas progrediamur aperiendas, quae mox non nisi extremis tetigimus digitis, ea paullo luculentius nunc exprimamus. Genus suum ducit MARPERGERA nostra ab primo quasi gentis suae auctore, Abauo suo, GEORGIO MARPERGERO, Iudice illo in Palatinatu Superiore Territoriali, CAROLO QUINTO, CAESARI, ob eminentes virtutes, merita, et res praeclare gestas, sic caro ac commendato, vt illum cum gente sua vniuersa iure Nobilitatis, cum omnibus priuilegiis ac immunitatibus, cum insignibus armorum gentilitiis luculentissimis, singulatim et per partes descriptis pictisque, Diplomate, Ratisbonae die XVIII. April. MDLXLI. dato, donaret. Quod Ius deinceps nostra aetate, FRANCISCVS, ROMANORVM IMPERATOR AVGVSTISSIMVS, Abnepoti, PAVLO IACOBO DE MARPERGER, Haereditario in Schiebelsberga, addita Consiliarii Caesarei dignitate eminentissima, Litteris s. Codicillis, Vienne, d. XV. Martii, A. C. MDCCCL. perscriptis, integrum conseruauit ac denuo confirmauit, his quidem verbis, ad omnem posteritatem, verae Nobilitatis, virtuti asserendae, causa, inque seculi gloriam, commemorandis: *Wann Wir nun gnaediglich angesehen, wahrgenommen und betrachtet, die Ehrbarkeit, Redlichkeit, adeliches gutes Herkommen, besondere Vernunft, und andere löbliche Eigenschaften, womit Uns Unser und des Reichs lieber Getreuer, Paul Jacob von Marperger, Unserer, und des heiligen Reichs Stadt Nürnberg Consulent, angerühmet, und des mehrern umstaendlich vorgebracht worden, was massen seine Vor- und Eltern, in ihren, seit vielen Jahren aufgehabten Kriegs- und Civil-Bedienungen, sich, durch unverbrüch-*

liche Treue und Ergebenheit, sowohl um Unsere Vorfahren am Heil. Röm. Reich, Kayser und Könige, als das Teutsche Vaterland und Gemeine Wesen, bestens verdient zu machen, jederzeit beeifert gewesen; Wie dann in diesem Betracht, weyland Kayser Carl der Fünffte, GEORG MARPERGERN, in des Heil. Röm. Reichs Adelstand, mildest zu erheben, bewogen worden, *cet.* Quae, vi manu sua descripta Sorori reliquit B. de MARPERGER, sic, quae sequuntur, non minus memorabilia verba, tanquam auitae virtutis et genuinae nobilitatis ex asse haeres, adscripsit: Ich bin den 3. Octobr. 1686. und zwar, nach denen, noch salvirten und erhaltenen Nachrichten, aus einer guten Edlen Familie, wie mein see'iger Groß-Vater, (PAVL MARPERGER) der nicht viel aus sich gemacht, in seinem Lebens-Lauffe selbst gemeldet; und ich auch nicht aus eitlem Hochmuthe schreibe, weilen ich gar wohl weiß: qui genus iactat suum, aliena laudat; sondern in Betrachtung, daß es auch unter die Wohlthaten Gottes zu zählen sey, wenn man von guten, ehrlichen, rechtschaffnen Leuten, entsprossen, und anbey, jenes vernünfftigen Mannes Erinnerung stets vor Augen hat: vide, ne virtus a maioribus acquisita, in te desinat; welche meine Angehörige auch niemals außer Acht gelassen, sie mögen wenig oder viel im Vermögen gehabt haben. Hic ipse vero, P. I. de MARPERGER, VI ORE BERGERI nostri id eloquar, magnam iam dudum prudentiae civilis, dexteritatis, auctoritatis, amplitudinem obtinuit, publicis in negotiis Franciae Germanicae, vti aliquot Sacri Romani Imperii Ordinum, Noribergensis praecipue Republicae, consiliis adhibitus est, ac, delegatus ad solemnes complurium annorum conuentus, ex praeclare factis multum gloriae cepit.

Et quis est, quaeso, qui tanto huic viro, sua ipsius virtute et rerum praeclare gestarum gloria, vere magno ac Nobili, cum sapiente antiquitate non consentiendum sentiat, *dotem esse magnam, parentium virtutem*, sed illam continenter in oculis ferendam, ad imitan-

imitandum proponendam; NASONE opportuno monitore ac virtutis praeceptore:

*Hoc nitor ille tui generis desiderat; hoc est
A Superis ortae nobilitatis opus.*

Etenim IUVENALIS consensu:

*Stemmata quid faciunt? Quid prodest, Pontice, longo
Sanguine censeris, pictosque ostendere vultus
Maiorum, et stantes in curribus Aemilianos?*

Nihil nos iuare, nihil prodesse nobis, possunt:

*Nam genus, et proavi, et quae non fecimus ipsi,
Vix ea nostra voco.*

Tam excelsa mente semper enituit, in veram et vnam nobilitatis originem intentis potius oculis intuens Abneptis GEORGII, Soror PAVLI IACOBI, Matriona nostra humanissima, MARPERGERA, non genus et proavos, sua numquam stemmata iactans. Satis ipsi erat, quos imitetur, habere. Virtutis enim fructus, nobilitatis honos, secus longe, ac novi homines suae philautiae ac insolentiae persuasum habent, ipsi est habitus.

In primis enim ante oculos sibi positam semper habebat, imaginem, Aui Paterni, PAVLI MARPERGERI, ex suo vitae curriculo, quod sua manu conscriptum reliquit, spirantem veluti, Neptemque, ad studium virtutis natam educatamque, sua ad vestigia premenda, hortantem, omninoque inflammantem. Loquamur, liceat, ore CAR. HENR. ZEIBICHII, facundissimi Laudatoris funebris, B. W. MARPERGERI, et in rem praesentem conuertamus, quae Fratri atque Sorori, MARPERGERIS, conveniant, doceantque, quod et qua de causa, his posterioribus, Noriberga, patria contigerit: Primis annis Hamburgo Noribergam delatus, (filius sc. natu maior,) complures ibi annos, in societate tum parentum, (PAVLI IACOBI MARPERGERI, Consilarii Aulae et Commerciorum Regii Polonici, et SARAE, natae SYBYRGIAE,) tum Maiorum transigebat. Hic enim com-
mora-

morabatur Auus, PAVLLVS MARPERGERVS, IOANNIS filius, GEORGII nepos. Itaque eorum praeceptis ac monitis saluber-
rimis inflammatos fuisse egregie, qui antea gliscebant in pecto-
re filii ac nepotis, (nepotum) verae pietatis igniculos, nemo
dubitabit, qui acceperit, quantis quidem fatis ea aetate Auus
ille, purioris doctrinae tenacissimus, agitato fuerit. Hic anno
1626. ob professionem fidei sanctioris, solo in Verbo
Dei scripto innitentis, illabefactamque in Principem suum,
FRIDERICVM, Electorem Palatinum, tunc temporis proscriptum,
fidem, exul ex Palatinatu superiori pellitur, plurium tamen post
annorum decursum recipitur. Dum autem ille, sequente sta-
tim anno, noua exorta vexatione, vt ab hoc tramite recedat,
nullis minis et persuasionibus permoueri se patitur, fit exinde,
vt, per dies quatuordecim, carceris publici molestias perferat,
iisque in squalore transactis, vrbe cedere patria iubeatur. Hinc
ad Suecorum exercitum se confert, armaque in ala, cui tunc
BANNERVS praeerat, sumit, quibus ad varios militiae honores
euehitur. Vltimo Noribergam ingressus, reliquum ibi vitae
spatium consumit, tantoque constantiae ac patientiae experimen-
to nepotem (nepotes) eandem vt indueret mentem, mirifice
incendit. Addimus, optimum Senem, annos natum duo de
nonaginta, die XIII. Iunii, A. 1674. inter pias Li-
berorum ac Nepotum preces ac lacrymas, diem suum placide
beateque obiisse.

Habes hic verae pietatis, fidei, constantiae, patientiae, exem-
plar, quod MARPERGERA nostra per omnem suam vitam tan-
to minus suis ab oculis remoueri passa est, quanto magis, a pri-
ma iuuentute ad fontes ipsos et primam originem omnis pieta-
tis et sanctissimae nostrae religionis, deducta est; quanto maiori
cum ardore et assiduitate, diurna nocturnaue manu, ad extre-
mum vitae, diuini verbi exemplaria versare, domum Dei fre-
quentare, animum auresque sacris orationibus pascere, illas,
calamo

calamo exceptas, domi repetere, et in succum veluti ac sanguinem conuertere, in summis habuit deliciis: Siracidis praeceptum in primis sibi dictum putabat: Contemplamini prisca secula: *Sehet an die Exempel der Alten!* Quid mirum igitur, si Deo plus, quam sibi, quam hominibus, vixit; si in coelis plus habitauit, quam in terris; si cor eius ibidem fuit, vbi opes eius erant.

Colligebat vero in terris opes, sed non tam sibi, quam aliis, pauperibus maxime. Videbatur enim sibi, se illam Regis respondentis vocem suis percipere auribus: Certo scitote, inquietis, quatenus vel minimo horum meorum fratrum fecistis, vos mihi fecisse. Praeter ea vero etiam Rempublicam, bonarum officinas artium, Academias Scholasque, iuuandi flagrabat studio; quumque ipsa esset officiosissima, et ope sua indigentibus liberaliter succurreret, gaudio tamen ac voluptati sibi ducebat, gratiam referre, et praestita sibi officia, largiter non raro, remunerare; quo quidem modo plus, quam tria millia Thalerorum, paullatim impendit.

Optimo suo iure in censum feminarum doctarum potuisset referri; Solitudinem enim mirifice amans, tanquam *Domifeda*, semper aliquid lectitabat, interque alia, moralia, oeconomica, eiusmodi scriptis magnopere delectabatur, quae ad historiam sacram, ecclesiasticam, ciuilem etiam, item ad historiam naturae artiumque cognoscendam, non neglectis Regionum descriptionibus et Itinerariorum iucunditatibus, faciebant; qua quidem longa, multorumque annorum consuetudine, non vulgarem sibi his in rebus cognitionem ac scientiam, tenaci memoria valens, comparauerat, sic, vt cum viris eruditis, facta sibi copia, locoque opportuno, de his suis deliciis cupediisque perlubenter, modeste tamen, dissereret. Cum eruditis igitur amicitias facile inibat, initas colebat, si qua re, praesertim machinis et instrumentis, physicis, aliis, ex Museo Vateriano communicandis,

B

iuuare

iuuare illos poterat, id sine longa deliberatione ac cunctatione, perlubenter faciebat; inprimisque rerum naturalium curiosis, et artis salutaris cultoribus, b. Mariti ad exemplum, impensius fauebat, artis, cui se vitam, totiesque recuperatam prospere valetudinem, debere gratissima profitebatur, florem et incrementum, pro viribus ac facultatibus suis, studiosissime promotura. Quae caussa quoque inter praecipuas princeps fuit, quam ob rem Museum, a Patre et Filio VATERIS, tanto studio sumtueque collectum, tot annos, non sine multo incommodo ac impendio, integrum conseruari curauerit; sane non in partes discerpendum ac diuellendum, nec huic Musarum sedi omnino subtrahendum, licet HEISTERVS, fide WEICKHMANNI in laudata supra Oratione funebri, optati fructum non tulerit, nec ipsa b. VATERIA nostra, admonita etiam, vltimam suam hac in caussa voluntatem, explicare satis declarauerit. Speremus itaque, quae volumus, sed quod acciderit, feramus.

Satis, opinor, praeparati ad eius modi, quae vix sperare, nedum exspectare, audeamus, ad aperiendas inspiciendasque vltimae voluntatis tabulas, quas b. VATERIA nostra, sui omnino iuris, deliberato animo, modoque b. mariti voluntati consentaneo, nullis fatigata importunis precibus aut captationibus, licet non omni repudiato consilio, cum Codicillis quibusdam condidit, suaque manu, vt solebat, nitide descripsit. Admiraberis profecto, et, qui fieri potuerit, requires, vt Vidua quatuor et viginti annorum, modica hereditate a Marito Professore Sibi relicta, post tot tantasque donationes, erogationes, belli calamitates, aliaque infortunia, tantas tamen opes colligere, tam amplam post se hereditatem relinquere, potuerit. Sed recordatus, Matronae nostrae temperantiam, frugalitatem, parsimoniam, pro dignitate vix satis commode tibi supra a nobis potuisse laudari, mirari procul dubio cessaueris. Exclamat CICERO in Paradoxo: O Dii immortales! non intelligunt homines, quam magnam

gnum

gnum sit vestigial parsimonia; additque in Officiis: Res familiaris conseruatur diligentia et parsimonia, iisdem etiam rebus augetur: quod suo quidem experimento ac exemplo VATERIA nostra pulcherrime confirmat. Imo vero mirari prorsus desines, veriores ac limpidiores bonorum omnium fontes, in scripturis nostris sacris, et in Ethica potissimum Dauidica, apertos nobis ostensurus: Sic quidem certe fortunabitur homo, Iouae metuens; In eius domo erunt opes et diuitiae, eius liberalitate in perpetuum manente; cumque beata nostra Matriona nomen Domini celebraturus: Ioua nobis magna praestitit, id quod laetamur.

Reliquit haereditatem, summam tredecim millium Thalerorum aliquanto excedentem; praeter domum Vaterianam, heredibus, testamento scriptis, tantum non fiduciariis, legatam. Cuncta haec Legata, sine exceptione vlla, sine detractioe cuiuscumque tituli, alias licet legali ac aequa, sine qua retentione aut compensatione, intra sex hebdomadas, definito citius solutionis die ac termino, vltro Legatariis heredes exsoluerunt. Maxima horum Legatorum pars summam 7930. Th. efficiens, ad aedem Academicam perficiendam, ad pias, quae dicuntur, Academiae causas, ad pios igitur sacrosque vsus, vsuris inter viduas, pauperesque et eorum liberos instituendos, annuatim distribuendis, redit. Hoc quidem modo, adiectis non nullis conditionibus. Assignauit igitur, donauit, legauitque, VATERIA,

1) 1050. Thalers, Aedi sacrae Academicae, ex acerbo suo cinere, post decem crescentium ruinarum annos, magnifice ad vota bonorum omnium, inprimisque b. VATERIAE nostrae, resuscitatae; siquidem 50. Thal. tanquam symbolam ad colligendas pecunias 500. Thal. ad Suggestum exstruendum et augenda Arae ornamenta; ante plures annos sponte numerauit: 500. Thal. denique, quos, post mortem exsoluendos, Testamento le-

B 2

gauerat,

gauerat, rogata tamen fereque inuita, ad absoluendam tandem omnem Templi ac Turris aedificationem, consumpta omni donata, collectaque, pecunia, stipularis vero sibi, ad dies vitae, vsuris, viuens adhuc valensque, annum ante obitum, ad fiscum s. aerarium Templi, numerauit;

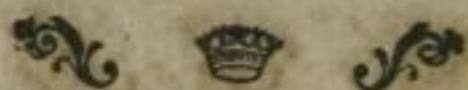
- 2) 1080. Th. ad docenda prima doctrinae sanctioris rudimenta, singulis quidem hebdomadibus, in aede Academica, a Ministro huius Templi, vulgo, *zur wöchentlichen Catechisation*; quod Institutum, probatum omnino, beneque coeptum, pulchre succedit, suo fructu, pro spe et expectatione nostra, nunquam cariturum.
- 3) 300. Th. ad habendam in Aede Academica sacra, die Parasceues, post meridiem, concionem funebrem; quod pium institutum, pro bona spe nostra, prospero successu numquam destituetur.
- 4) 1000. Th. ad Beneficium, s. Stipendium, *MARPERGERIANVM*, per tres annos continuos, ante omnes alios, Agnatis et Cognatis GENTIS *MARPERGERIAE*, studiorum causa in Academia nostra degentibus, tum vero, s. Fac. Philos. Adiunctis, siue Theologiae Studiosis, cet. habita vltimo perceptionis anno, dieque Testatricis emortuali, die XXX. Mens. Maii, in eius memoriam Oratione solempni, Fisco Nosocomii, qui dicitur, numeratos, vsuris igitur definito tempore ab eodem exsoluendis.
- 5) 1000. Th. ad Beneficium, s. Stipendium, *VATERIANVM*, per tres annos continuos iisdem conditionibus, ante omnes alios, Agnatis et Cognatis *VATERIANIS*, studiorum causa in hac nostra Academia degentibus, tum vero Medicinae Studiosis, per tres annos continuos,

nuos, habita, ultimo perceptionis anno, dieque b. VATERI emortuali, Mens. Nouembr. d. XVIII. in Eius memoriam Oratione solemnī, eidem Fisco Nosocomii numeratos, vsuris itaque definito tempore ab eodem pariter exsoluendis.

- 6) 2000. Th. ad decem, siue etiam duodecim, pias, pauperes, conditionis honoratioris, Viduas, alendas ac sustentandas, singulis annis, denuo eligendas, Fisco Nosocomii eadem conditione numeratos, vt vsurae quotannis inter nominatas ipsi viduas, exsoluantur.
- 7) 1000. Th. eidem Fisco Nosoc. numeratos, hac conditione erogandos, vt 35 Th. inter pauperes, debiles, morbis senioque confectos et membris mutilatos, a Praeposito Aedis Sacrae Academicae nominandos ac eligendos, in Templo nominato, die b. VATERI, XVIII. Mens. Nouembr. emortuali, titulo Eleemosynarum VATERIANARVM, per custodem distribuantur; 12 Th. totidem Adolescentulis pauperculis, scholas, imprimisque examina, in Templo Academico habenda, quae dicuntur, Catechetica, diligenter frequentantibus, didactri loco, itidem a Praeposito nominandis, per custodem erogandos, cui pro hoc studio et labore, reliqui 3. Th. quotannis assignati sunt.
- 8) 500. Th. eidem Fisco Nosocom. numeratos, ad duos pauperes atque diligentes, Medicinae Studiosos in Conuictu Electorali per tres annos, gratis et sine conferendo consueto conuictus pretio alendos;

Praeter hanc summam 7930. Th. Legata, duobus ex Fratre Theologo Nepotibus, et Matri eorum viduae, MARPERGERIS, facta, 3000. Th.; duo Legata Confessionario ac Curatori 2000. Th. relicta, cum 100 Th. Custodi Aed. Acad. et 78. Th.

familiae, legatis, efficiunt Summam 5178. Thal., quibus Summis coniunctis Summa omnium Legatorum 13108. Th. conficitur.

In indicem beneficarum, pro suis facultatibus, in studiosam iuventutem Academicam, Matronarum, dudum grata refert Academia quatuor potissimum feminas: CATHARINAM, MARTINI BERGERI, D. Med. Viduam, CAECILIAM n. LEYSERAM, ERASMI VNRVHII, P. P. Vid., SABINAM DOROTHEAM, n. LEYSERAM, CHRIST. DONATHI, P. P. Vid. IVSTINAM SIGISMUNDIAM, n. DIETRICHIAM, feminam sua aetate in arte obstetricia expertissimam atque clarissimam; harumque memoriam factam ac integram ad seros posteros conservari curabit. Tanto diligentius custodiet et sanctiorem habebit Academia, aeternitati commendandam, VATERORVM memoriam, quum Davidico ex praecepto, misericordis et liberalis, benefici, hominis, aeterna esse debeat, ex promisso diuino aeterna futura sit, memoria; quo minus, his in terris nostris, proque seculi, genio suo indulgentis, consuetudine compar munificentiae in pias causas, Academicas praesertim, exemplum sperandum vniquam, nedum expectandum, fuerit. Initio nulla re magis pietatem, et memorem tanti beneficii animum, docebit et ostendet, quam suum faciendo officium, cauendoque, ne quod detrimentum pia isthaec instituta capiant; ne tanta isthaec beneficia, in indignos, in impios ingratosque, conferantur, qui VATEROS sibi patronos optent, cupiantque, ne dies isti emortuales b. b. ABRAHAMI VATERI et CHRISTINAE MARIAE MARPERGERAE, suis non celebrati honoribus, constitutis solemnitatibus neglectis, taciti praetermittantur, eorum beneficiorum memoria paulatim obscuretur, omnisque demum intercitat. Beata quidem Matrona nostra, vt omnem ostentationis suspicionem ingenua vitaret, consuetas solennitates

Acade-

Academicas, Programma scilicet publicum, cum elogio plurimum et vitae coniunctum curriculo, semel iterumque deprecata est, nec alio fine, Orationes illas Stipendiatorum sibi suoque marito stipulandas censuit, quam ut collata in se beneficia tanto rectius collocare, suosque profectus edito quo specimine publice ostendere, admoniti teneantur. Nos vero, inuita etiam VATERIA nostra, grati esse possumus, et recepta ab ea beneficia haud melius immortalis retinere memoria, quam Eius cum Marito, imaginem in atriis nostris celebratissimis, ipsius forsan Templi nostri Sacello, s. Choro Professorio, suspendendo, et curiosorum, peregrinantium maxime ac hospitem, oculos, in haec summae beneficentiae exempla conuertendo. Monumenti, in proximo quo pariete erigendi, tabulae lubentissime hoc elogium inscribi forsan permittet:

HOC ERAT IN VOTIS MARPERGERAE ATQVE VATERO
HOC RVRSVS IVNGI POST SVA FATA LOCO
OFFICIO FVNCTA EST ACADEMIA PROMTA PERENNI
HIC SIT VT EXEMPLO CONIVGIALIS AMOR
CARMEN ET INSCRIPSIT TVMVLO GRATISSIMA NOBIS
SANCTA VATERIADV M NOMINA SEMPER ERVNT
NAM SIC DE TEMPLO HOC MVSIS VIDVISQVE ET EGENIS
NOSTRIS HAVD QVEMQVAM PROMERVISSE SCIAS.

Interea praesenti hoc officio lubentissime defungor, et Orationem in die emortuali b. ABRAHAMI VATERI nostri habendam, ex instituto b. VATERIAE publice indico. Recitabit illam dicto XVIII. mense Nouembr. die, hora ante meridiem IX. in

in Auditorio Maiori, vir iuuenis nobilissimus, CHRISTIANVS
 AVGVSTVS LANGGVTHIVS, *Wittenbergensis, A.A.M. et Medicinæ*
Candidatus, cui b. VATERIA beneficium VATERIANVM, omnium
 primo quatuor annos testamento legauit; tantamque Patronæ
 suæ, Matris instar semper cultæ ac obseruatae, beniuolentiam
 ac benignitatem, de officio iuuenum, curam corporis quam dili-
 gentissime agendi, dicturus celebrabit, patris ad exemplum,
 gratissimus. Quem Oratorem vt benigne audiant, eumque
 præsentem ac frequentem, quod maxime in votis habet, ornent,
 animum ipsi addant, et ad maiora, olim tentanda, excitent,
 hoc igitur nomine ac spe, ILLUSTRISSIMVM COMITEM, PRO-
 CERES VTRIVSQUE REIPUBLICÆ, FAVTORES ET AMICOS, CI-
 VES NOSTROS GENEROSISSIMOS AC NOBILISSIMOS, qua
 decet, obseruantia et humanitate, rogamus et inuitamus.

P. P. Domin. XXII. post Festum SS. Trinitatis A. R. S.
 MDCCCLXXVIII.

WITTENBERGAE

LITTERIS CAROLI CHRIST. DÜRRII ACAD. A TYPIS

